

20 veurà les raons que hi ha per a preferir *gener* a *janer* (no hi trobarà certa-
ment *January* anglès, que ell, que sembla partidari de *janer*, invoca; però hi
trobarà l'italià *gennaio* i l'espanyol *enero*, prolongaments, com el català *gener*,
d'un *genuarium* del llatí vulgar). Els lectors habituals de les nostres conver-
25 ses ens agrairan sens dubte que no ens entretinguem ací a respondre pre-
gütes, com aquestes, sobre qüestions ja resoltes, quan n'hi ha tantes de sin-
tàctiques i de lexicogràfiques que esperen encara una solució satisfactòria.

Ⓝ 18-20 Vegeu CF 46, CF 95, CF 192 i CF 193.

316

11 II 1923

Diferents vegades havem fet esment en aquestes converses d'algunes de les
faltes de gramàtica que tan sovint es troben en la majoria de les publica-
cions catalanes. L'existència d'aquestes faltes és sempre lamentable, però ho
és sobretot si figuren en un llibre destinat als infants. Per això ens ha ape-
5 sarat vivament la lectura d'una carta oberta que ens ha estat adreçada per
un mestre de Barcelona, en la qual ens assabenta de les nombroses incor-
reccions de llenguatge d'una obreta de publicació recent, *Els viatges de*
Gulliver, de la Biblioteca *Violet*.

Copiem de la carta del dit mestre, el senyor A. Martorell: «l'edició és
molt acurada; les il·lustracions, de Junceda, delicioses..., però les errades gra-
matics empedren l'obra de dalt a baix. Només en els dos primers capítols
(cinc planes i mitja) i en una primera llegida, n'havem registrades trenta-
cinc!»

Segueix la llista de les faltes notades, entre les quals hi ha un *qual* amb
la valor de *cuyo*, un *per a que* en lloc de *perquè*, un *tan* en lloc de *tant*, dife-
5 rents casos de *per a* en lloc de *per*, diferents casos de complement directe
introduït amb la preposició *a*, dos exemples de *hi* abusiu (*un camió on hi*
anava), un cas de *varis* emprat com a adjectiu determinatiu (equivalent a
plusieurs), castellanismes com *lograr*, *quefe*, formes errònies com *poguer*,
20 *volquent*, *treguent*.

I transcriu el senyor Martorell a continuació alguns passatges «talment
construïts –diu ell–, que els nois difícilment en poden treure l'entrellat». Un
d'aquests passatges fa així: «Inútil dir que en veure al, per a ells, extraordi-
nari gegant que prenia sovint tan convenient adminícol i se'l posava tran-
25 quilament al cap, els concurrents canviaren els comentaris llurs d'admiració
i d'estranyesa.» (Pàg. 12).